

કિકેટ ખેલ આપણા દેશમાં સૌથી લોકપ્રિય રમત હોય, પરંતુ તેનું જન્મસ્થળ ઈંગ્લેન્ડ છે. ઇ.સ.ની 16મી સદીમાં ઈંગ્લેન્ડમાં આ રમતની શરૂઆત થઈ. એવા પુરાવાઓ મળ્યા છે, કે ઓક્સફર્ડમાં આવેલ 'બોંડલીઅન પુસ્તકાલય'ની એક હસ્તપ્રતમાં જણાવ્યા પ્રમાણે પાદરીઓ 'CRICKET' નામની રમત રમતા હતા. અન્ય એક સ્થળેથી મળતી માહિતી મુજબ 16મી સદીમાં 'ગિલ્ડફોર્ડ ગ્રામર સ્કૂલ'ના વિદ્યાર્થીઓ આ રમત રમતા હતા. ઇ.સ. 1700ની સાલની આસપાસનાં વર્ષોમાં પદ્ધતિસર કિકેટ રમવાની શરૂઆત થઈ. ઇ.સ. 1774માં આ રમત રમવા માટે નિયમો તૈયાર કરવામાં આવ્યા. રમતની લોકપ્રિયતા વધતાં ઇ.સ. 1909માં 'ઇમ્પ્રિયિલ કિકેટ કાઉન્સિલ'ની રચના કરવામાં આવી, જે પાછળથી 'ઇન્ટરનેશનલ કિકેટ કાઉન્સિલ'માં રૂપાંતરિત થઈ, જેને આઈ.સી.સી. તરીકે ટૂંકા નામે ઓળખવામાં આવે છે. વિશ્વમાં કિકેટ રમતા દેશોના પ્રતિનિધિઓની બનેલી આઈ.સી.સી. સમગ્ર વિશ્વમાં કિકેટનું નિયંત્રણ કરવા સાથે વિવિધ દેશો વચ્ચે 'ટેસ્ટમેચ', 'વનડે કિકેટ' તેમજ 'ટ્રેવેન્ટી-ટ્રેવેન્ટી' મેચોનું આયોજન કરે છે, રમતના નિયમોમાં જરૂરી ફેરફારો કરે છે, જે કિકેટ રમતા સર્વ દેશોના રમતસંઘોને બંધનકર્તા હોય છે.

આપણા દેશમાં આ રમતના વિકાસમાં પારસીઓ અને બ્રિટીશ લશ્કરી અધિકારીઓનો સિંહફાળો છે. ઇ.સ. 1848માં 'ઓરિઝેન્ટ ક્લબ' પારસીઓએ સ્થાપી. ઇ.સ. 1866માં 'બોંબે યુનિયન હિન્દુ ક્લબ' અને ઇ.સ. 1883માં 'મોહમેડન ક્લબ' સ્થાપાઈ. ઇ.સ. 1866માં પારસીઓની કિકેટ ટીમે કિકેટ રમવા ઈંગ્લેન્ડની મુલાકાત લીધી, તો ઇ.સ. 1889-90માં ઈંગ્લેન્ડની ટીમ ભારતમાં કિકેટમેચ રમવા આવી. આ રમત ભારતમાં લોકપ્રિય થતાં ભારતમાં પ્રથમ સત્તાવાર કિકેટમેચ ઇ.સ. 1884માં 'બોંબે જિમખાના વિરુદ્ધ પૂણે જિમખાના વચ્ચે યોજાઈ. જામનગરના મહારાજા રણજિતસિંહજી તેમજ શ્રી દુલીપસિંહજીએ કિકેટની રમતમાં વિશ્વમાં નામના મેળવી. આજે તેઓની સ્મૃતિમાં રાષ્ટ્રીય કક્ષાએ 'રણજિતટોફી' તથા 'દુલીપટોફી' એમ બે ટૂનામેન્ટનું આયોજન કરવામાં આવે છે.

વિશ્વના ધડા ઓછા દેશોમાં રમાતી હોવા છીતાં, કિકેટની રમત ખૂબ લોકપ્રિય રમત તરીકે વિશ્વપ્રસિદ્ધ છે. આ રમતમાં હાલ 'ટેસ્ટમેચ', 'વનડે' અને 'ટ્રેવેન્ટી-ટ્રેવેન્ટી' ટૂનામેન્ટનું વિશ્વના જુદા-જુદા કિકેટ રમતા દેશો વચ્ચે, તેમજ વનડે અને ટ્રેવેન્ટી-ટ્રેવેન્ટી ટૂનામેન્ટ વર્લ્ડકપના ધોરણે રમાય છે.

આ રમતની લોકપ્રિયતા વધતાં હવે મહિલા કિકેટ ટૂનામેન્ટસનું પણ વિશ્વકક્ષાએ ત્રણોય ફોર્મ્ટ્સમાં આયોજન થાય છે.

કિકેટનું મેદાન

કિકેટનું મેદાન 180 વાર લાંબું અને 145 વાર જેટલું પહોળું હોય એ ઇચ્છનીય બાબત છે, જેથી વિકેટના કેન્દ્રમાંથી 60 વારથી 75 વારની બાઉન્ડી બનાવી શકાય.

પીચ

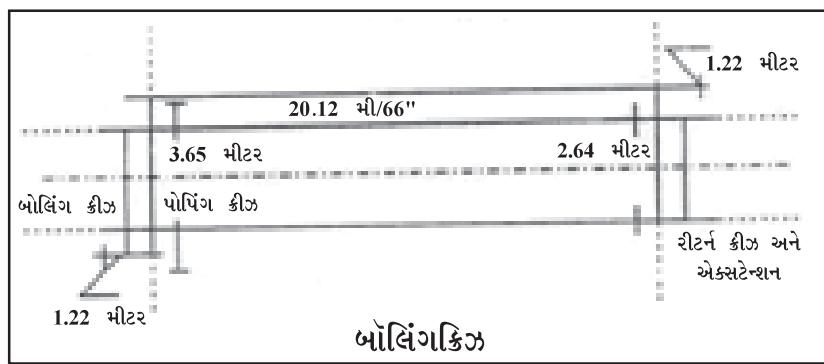
બોલીંગકિજની વચ્ચેના રમવાના મેદાનને 'પીચ' કહેવામાં આવે છે. વિકેટના કેન્દ્રમાંથી બન્ને બાજુએ પીચ પાંચ ફૂટ પહોળી હોવી જરૂરી છે.

વિકેટ

બંને બાજુએ સામસામેના છેડા વચ્ચે 22 વાર (20.12 મીટર)નું અંતર રહેવું જોઈએ. વિકેટના બંને છેડે એકબીજાને સમાંતર રહે તે પ્રમાણે ત્રણ-ત્રણ સ્ટમ્પ્સ ખોડવામાં આવે છે. સામસામે રોપેલા સ્ટમ્પ્સ વચ્ચેના મેદાનને વિકેટ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

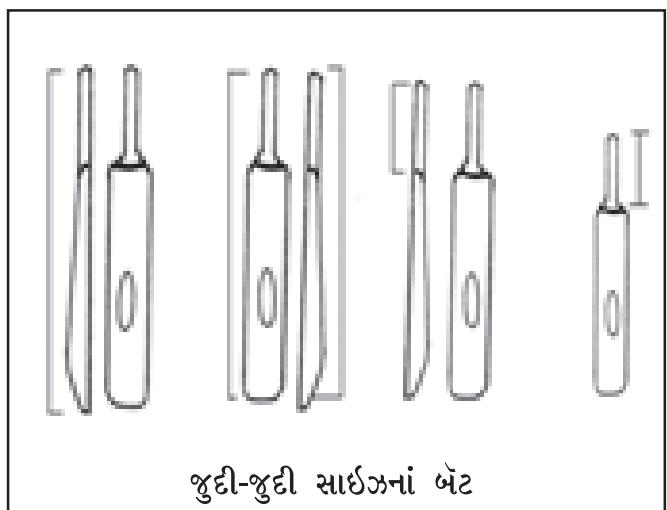
બોલિંગકિજ

વચ્ચેના સ્ટમ્પની બંને બાજુએ 1.32 મીટર (4'-4")ની લંબાઈની સીધી લીટીમાં રેખા દોરવામાં આવે છે. રેખાની કુલ લંબાઈ 2.64 મીટર (8'-8") હોય છે, જેને બોલિંગ, કિજ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

પોપિંગકિઝ

વિકેટ બંને છેડે બોલિંગકિઝની આગળના ભાગમાં 1.22 મીટર (આર ફૂટ)ના સમાન અંતરે જે રેખાઓ અંકિત કરવામાં આવે છે, તેને પોપિંગકિઝ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

સાધનો

બેટ

બેટની લંબાઈ વધારેમાં વધારે 96.5 સેમી અને પહોળાઈ વધારેમાં વધારે 10.8 સેમી હોય છે.

દડો

આ રમત માટેનો દડો ગોળાકાર હોય છે, જેનું માપ જોઈએ તો દડાનો પરિધિ (ધેરાવો) $8\frac{13}{16}$ ઈંચથી ઓછો ન હોવો જોઈએ અને 9 ઈંચથી વધારે ન હોવો જોઈએ. તેમજ વજન $5\frac{1}{2}$ ઔંસથી ઓછું નહિ અને $5\frac{3}{4}$ ઔંસથી વધારે ન હોવું જોઈએ.

સ્ટમ્પ

વિકેટના બંને છેડે ગણ-ગણ સ્ટમ્પ રોપવામાં આવે છે. જમીનની સપાટીની ઉપરના ભાગમાં દરેક સ્ટમ્પની ઊંચાઈ 26 ઈંચ જેટલી રહે તે માપના હોવા જોઈએ. બંને છેડે રોપવામાં આવેલા ગ્રાણ-ગ્રાણ સ્ટમ્પ ઉપરના ભાગમાં બેલ્સ (ચકલીઓ) મૂકવામાં આવે છે. દરેક ચકલીની લંબાઈ $4\frac{3}{4}$ ઈંચ હોવી જોઈએ. તેમજ સ્ટમ્પ ઉપર મૂક્યા પછી સ્ટમ્પની બહાર અડધા ઈંચ કરતાં વધારે રહેવી જોઈએ નહિ. બંને છેડે રોપવામાં આવેલા સ્ટમ્પ્સ વચ્ચે 22 વાર (20.12 મીટર)નું અંતર હોવું જોઈએ.

આ ઉપરાંત રમતમાં બેટ્સમેન તથા વિકેટ-કીપરે પહેરવાનાં પેડ, હેન્ડાલોઝ વિકેટ-કીપિંગલોઝ, હેલમેટ, એબોમિનલ ગાડ્ર્સ, લેગગાડ્ર્સ, સીનગાડ્ર્સ, કિટબેંગ ઈત્યાદિ સાધનોની જરૂર પડે છે.

ખેલાડીઓ

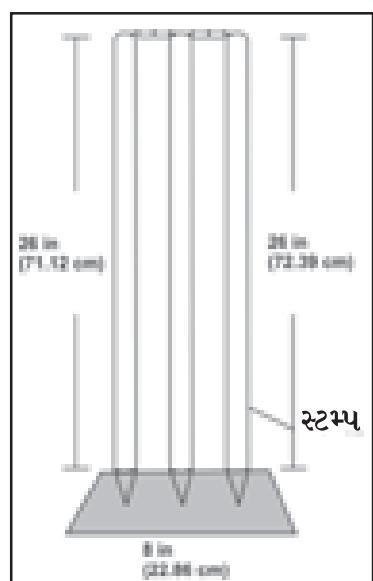
પ્રત્યેક ટીમમાં કુલ 16 ખેલાડીઓની પસંદગી કરવામાં આવે છે, જે પૈકી મૌય શરૂ થતાં પહેલાં 12 ખેલાડીઓનાં નામ જાહેર કરવામાં આવે છે. તેમાંથી 11 ખેલાડીઓ ખરેખર મૌયમાં ભાગ લઈ બેટિંગ, બોલિંગ અને ફિલ્ડિંગમાં ભાગ લે છે, જ્યારે બાકીનો 1 ખેલાડી અવેજી (બારમા ખેલાડી) તરીકે ઓળખાય છે, જે સામાન્ય રીતે સારો ફિલ્ડર હોય છે. ઉપર્યુક્ત 11 ખેલાડીઓ પૈકી કોઈ ખેલાડીને ઈજા થાય અથવા અન્ય કોઈ કારણોસર પોવેલિયનમાં પાછો આવે, ત્યારે તેની અવેજીમાં માત્ર ફિલ્ડિંગ ભરવા બારમો ખેલાડી મેદાનમાં જાય છે. બારમા ખેલાડીને બોલિંગ, બેટિંગ કે વિકેટ-કીપિંગ કરવાનો અવિકાર હોતો નથી.

ગણવેશ

ટેસ્ટમૌય દરમિયાન બંને ટુકડીના તમામ ખેલાડીઓ સફેદ શર્ટ-ટીશર્ટ, સફેદ રંગનું પોન્ટ તથા સફેદ રંગના કિકેટ માટેનાં ખાસ શૂઝ પહેરે છે, જ્યારે વનડે અને ટ્રેવેન્ટી-ટ્રેવેન્ટી મૌય દરમિયાન પ્રત્યેક ટુકડી પોતાની ટીમ માટે નક્કી કરેલ રંગીન ગણવેશ પરિધાન કરે છે.

રમતનો સમય - ઈનિંગ

ટેસ્ટ કિકેટમાં બે ટુકડીઓ પૈકી એક ટુકડી બેટિંગ કરે છે, જ્યારે અન્ય ટુકડી બોલિંગ અને ફિલ્ડિંગ કરે છે. ટેસ્ટકિકેટમાં દરેક ટુકડીને બે-બે ઈનિંગ્સ અથવા પાંચ દિવસની સમયમર્યાદા પૈકી જે વહેલું પૂરું થાય તે

પ્રમાણે રમત રમાડવામાં આવે છે. જ્યારે એક દિવસની વનઢે સ્પર્ધામાં દરેક ટુકડીને મર્યાદિત ઓવર્સની (50 ઓવર્સ), અથવા એક-એક ઈનિંગ પૈકી જે વહેલું પૂરું થાય તે પ્રમાણે રમત રમાડવામાં આવે છે. તેમજ ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી કિકેટમેચમાં દરેક ટુકડીને મર્યાદિત 20 ઓવર્સ અથવા એક ઈનિંગ પૈકી જે વહેલું પૂરું થાય તે પ્રમાણે કિકેટ રમાડવામાં આવે છે. ટેસ્ટકિકેટમાં બંને ટુકડીની બે-બે ઈનિંગ્સ પૂરી થઈ જાય, તો વધારે રન કરનાર ટુકડીને વિજેતા જાહેર કરવામાં આવે છે. પરંતુ નિયત પાંચ દિવસોમાં બંને ટુકડીઓની બજે ઈનિંગ્સ પૂરી થાય નહિં, તો મેચ ‘ડ્રો’ થયેલી જાહેર કરવામાં આવે છે. જો બજે ઈનિંગ્સના અંતે બંને ટુકડીઓના સરખા રન થાય, તો બંને ટુકડીઓ વચ્ચે ‘ટાઈ’ જાહેર કરવામાં આવે છે. આધુનિક પરિણામલક્ષી યુગમાં ‘વનઢે’ અને ‘ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી’ મેચ વધારે ને વધારે પ્રચલિત-લોકપ્રિય બની છે. આ બંને સ્પર્ધા પ્રકારમાં એક-એક ઈનિંગ અથવા નક્કી કરવામાં આવેલી ઓવર્સ દરમિયાન જે ટુકડી વધારે રન કરે તેને વિજેતા ઘોષિત કરવામાં આવે છે અથવા સરખા રન થાય તો વનઢે કિકેટમેચમાં બંને ટુકડી વચ્ચે ‘ટાઈ’ જાહેર કરવામાં આવે છે, જ્યારે ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી કિકેટમેચમાં સરખા રન થાય, તો સુપર ઓવરનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

કૌશલ્યો

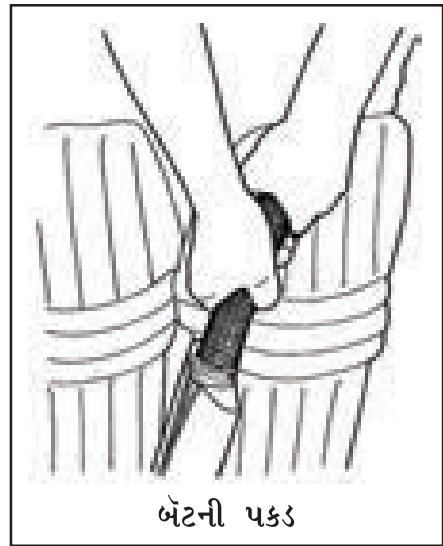
કિકેટની રમતનાં કૌશલ્યોને મુખ્યત્વે ચાર વિભાગમાં વિભાજિત કરી શકાય : (1) બોટિંગ (2) બોલિંગ (3) ફિલ્ડિંગ (4) વિકેટ-કીપિંગ. આ ચારેય કૌશલ્યોને વિગતે સમજીએ.

(1) બોટિંગ

કિકેટની રમતમાં ખેલાડી માટે બોટિંગ અગત્યનું કૌશલ્ય છે. બોટસમેન જ્યારે મેદાનમાં બોટિંગ માટે આવે ત્યારે કેટલીક પાયાની બાબતોની તેને જાણકારી હોવી જોઈએ, જેવી કે બોટની પકડ, સ્ટાન્સ, સામે છેઠેથી ફેંકવામાં આવતા દડાનો પ્રકાર, દડાની ઝડપ, ફિલ્ડિંગની ગોઠવણી, પીચની સ્થિતિ, પીચનું વલાણ, વાતાવરણ, પોતાનો બોટિંગકુમ ઇત્યાદિ વિશેની જાણકારી જરૂરી છે. વળી, કયા પ્રકારની મેચ છે, જેવી કે ટેસ્ટમેચ, વનઢે, ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી, જે-તે પ્રકારની મેચને અનુલક્ષીને ધીરજ પૂર્વક કે ઝડપી બોટિંગ કરવું જરૂરી બને છે.

બોટની પકડ : (જમણોરી બોટસમેન માટે)

બોટના હેન્ડલના ઉપરના ભાગમાં ડાબા હાથના પંજા વડે મજબૂત રીતે બોટ પકડવું, ડાબા હાથના પંજાને અડકીને હેન્ડલનો નીચેનો ભાગ જમણા હાથના પંજા (હથેળી) વડે મજબૂત રીતે પકડવો.

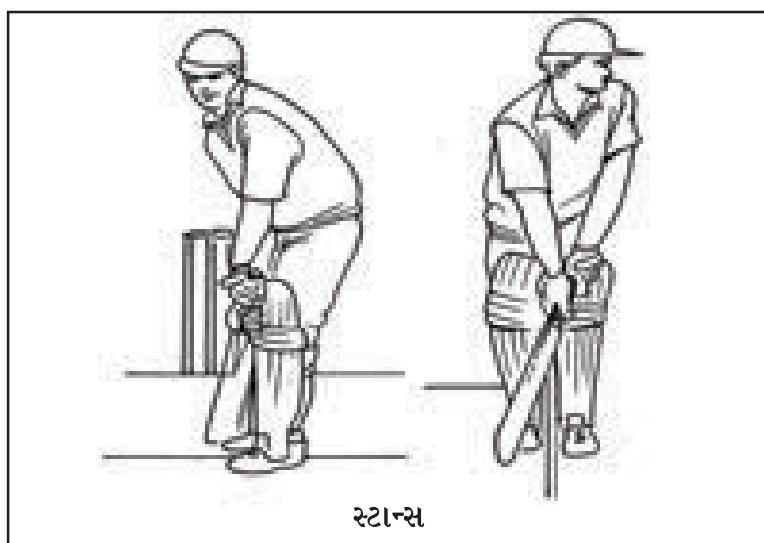

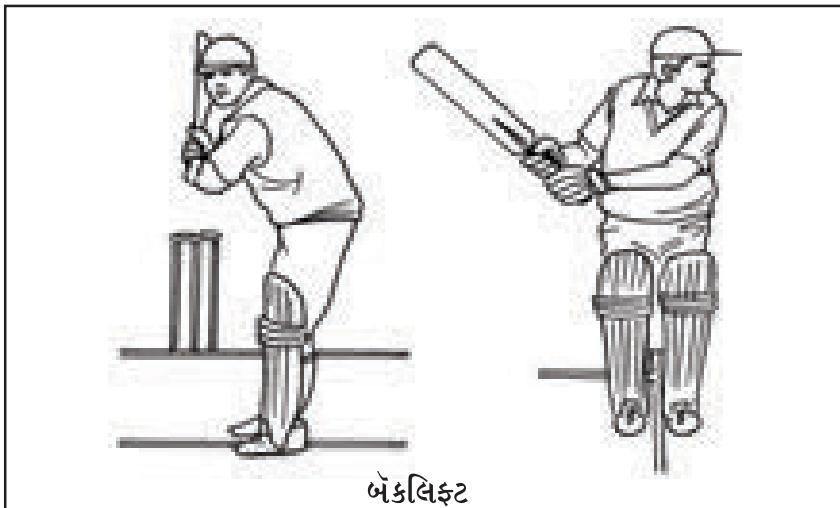
સ્ટાન્સ

ડાબો ખભો બોલર તરફ રહે તે રીતે આકૃતિમાં દર્શાવ્યા મુજબ બંને પગ વચ્ચે થોડુંક અંતર રહે તે પ્રમાણે ડાબા રહેવું. ધૂંટણ સહેજ જૂકેલા, બોટસમેનની નજર સામેની વિકેટ તરફથી દડો ફેંકતાં બોલર ઉપર, શરીર કમરમાંથી આગળ તરફ સહેજ ઝૂકેલું રાખવું.

બોલિઝિટ :

બોલર દ્વારા ફેંકાયેલા દડાને રમવા માટે પદ્ધતિસર બોટને પાછળ તરફ ઊંચકવાના કૌશલ્યને બોલિઝિટ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

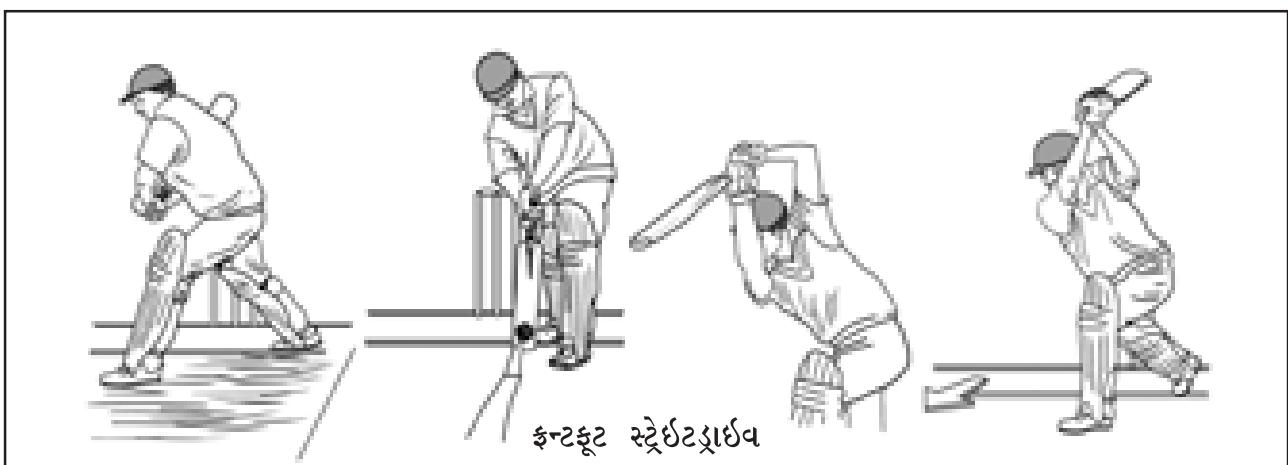

બેટને પાછળ તરફ ઉંચકવામાં આવે, ત્યારે બેટની બ્લેડની નીચે તરફની ધાર જમીન તરફ રહે તે રીતે પાછળની તરફ ઉંચકવું. દડાને ફટકારવાની કિયા કરતી વખતે બેટને આગળ તરફ ગતિ આપવામાં આવે, ત્યારે બંને હાથની કોણીઓ શરીરની નજીક રાખવી, જેથી બેટ શરીરની નજીકથી આગળ તરફ પસાર થાય.

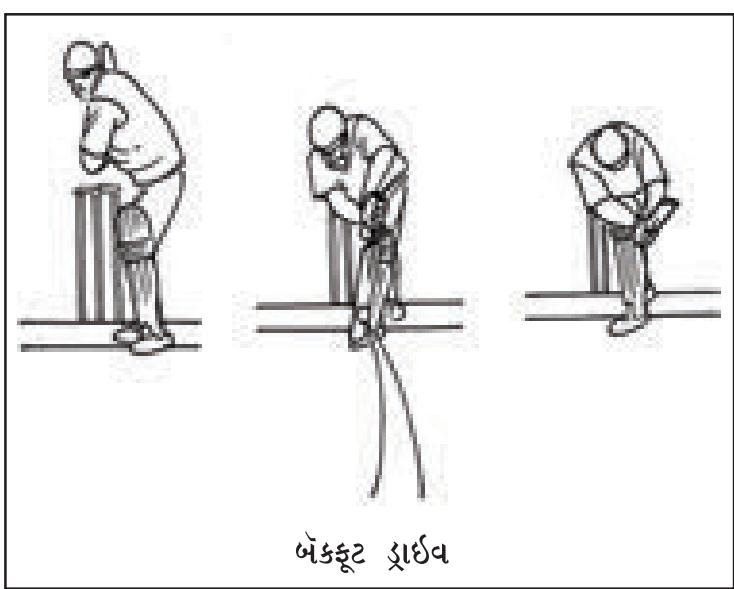
ફન્ટફૂટ સ્ટેટ્રાઇવ (Front foot straight drive)

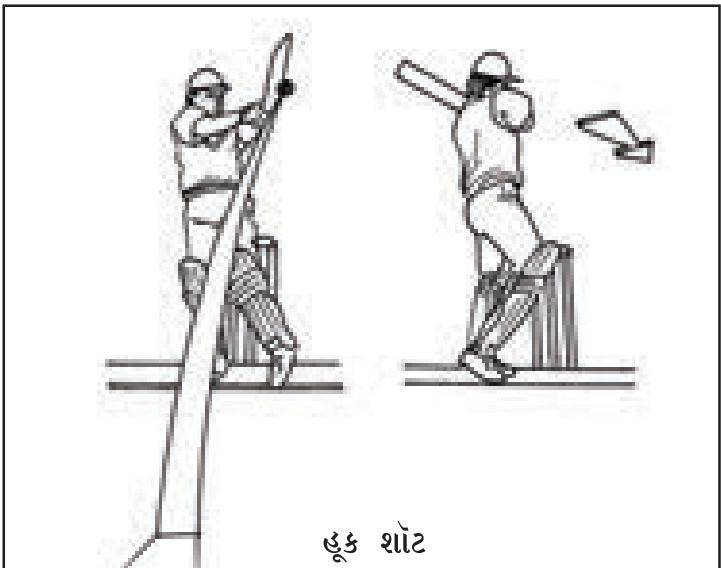
લેગસ્ટમ્પની રેખા તરફ ઉંચળેલા ઓવરપીચ બોલને શરીરનું વજન આગળના પગ ઉપર રાખી બોલને પીચ ઉપર સીધો ફટકારવામાં આવે તેને ફન્ટફૂટ સ્ટેટ્રાઇવ કહેવામાં આવે છે. આગળનો પગ, ઘૂંઠણ, માથું, આંખો, આગળનો ખભો, કોણી સામે બોલર તરફ રહે છે. ફન્ટફૂટ ડ્રાઇવના અન્ય મકારમાં ફન્ટફૂટ કવરડ્રાઇવ, ફન્ટફૂટ ઓનડ્રાઇવ, ફન્ટફૂટ ઓફડ્રાઇવનો સમાવેશ થાય છે.

બેકફૂટ ડ્રાઇવ (Back foot drive)

શોર્ટલેન્થ બોલ કે જે સ્ટમ્પની લાઈન ઉપર અથવા સહેજ બહારની બાજુ કે લેગસ્ટમ્પ પર અથવા લેગસ્ટમ્પની બહાર તરફ ઉંચળે છે, તેવા બોલને બેટ્સમેન પાછળના પગ ઉપર શરીરનું વજન રાખી ફટકારે છે, તેને બેકફૂટ ડ્રાઇવ કહેવાય છે. આ ડ્રાઇવમાં બેટ્સમેન પાછળના પગને સ્ટમ્પ તરફ ખસેડે છે અને તે સાથે જ શરીર અને પગને બોલની દિશામાં રાખે છે. માથું સ્થિર, નજીર બોલ પર, શરીરનું વજન પાછળના પગ ઉપર, પાછળ તરફ ઉંચકેલું, બેટ બોલ પર લાવી બેકફૂટ રમવામાં આવે છે. બેકફૂટ ડ્રાઇવમાં ‘હિટવિકેટ’ થવાય નહિં, તે માટે કાળજી રાખવી જરૂરી છે.

હૂક શોટ (Hook shot)

ફાસ્ટ બોલર જ્યારે શૉર્ટપીચ દડો નાખે ત્યારે બેટ્સમેનને હૂકશોટ મારવાની તક મળે છે. આ પ્રકારના ફટકામાં બેકલિફ્ટથી ફટકો માર્યાં પછી બેટની ફોલોથ્રુની કિયા હૂક આકારની બનતી હોવાથી આ શોટને હૂકશોટ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આવા શૉર્ટપીચ દડાને બેટ્સમેન જરા પાછળ હટી ફાઈનલેગમાં કે સ્ક્વેરલેગમાં ફટકારે છે. ઝડપી કે મધ્યમ ઝડપી ગોલંદાજમાં શૉર્ટપીચ દડાને રમવા માટે હૂકશોટ ઉપયોગી છે. આ સ્ટ્રોકથી ઘણા બધા રન મળે છે, પરંતુ ખામીભરેલો શોટ બેટ્સમેનની વિકેટનો ભોગ

લે છે. આથી બોલ સાથે બેટનો સમયસર સંપર્ક થાય એ જરૂરી છે, આ પ્રકારનો ફટકો મારવામાં કોચઆઉટ થવાની શક્યતાઓ પણ રહેલી છે. તેમજ આ શોટ રમવામાં બેટ્સમેનને ઈજા થવાની પણ શક્યતા રહેલી છે.

બોલિંગ (Bowling)

બેટ્સમેનને આઉટ કરવા બોલિંગ એ પાયાનું અને ફળદાયી કૌશલ્ય છે. દરેક સારો બોલર બેટ્સમેન દડાને રમવામાં મુજબાણમાં મુકાય તે રીતે દડો ફેંકે છે. સારી, અસરકારક, ફળદાયી બોલિંગ માટે દડો બેટ્સમેન તરફ ફેંકે, ત્યારે દડાની લાઈન અને લેન્થ જળવાય તે ખાસ જરૂરી છે.

બોલિંગના કૌશલ્યમાં (1) દડાની પકડ (ગ્રિપ) (2) રનઅપ (3) દડાની હાથમાંથી છૂટવાની કિયા (ઇલિવરી) અને ફોલોથ્રુ આ ચાર બાબતો ખૂબ જ અગત્યની છે. સારો બોલર બનવા માટે ઉપરની ચારે બાબતો કે જે પાયાની છે, તેના ઉપર ધ્યાન અને મહાવરો જરૂરી છે.

કિકેટની રમતમાં દડો ફેંકવાના કૌશલ્યનો બેટ્સમેનને રન કરતો અટકાવવામાં અને ખાસ તો આઉટ કરવા માટે ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

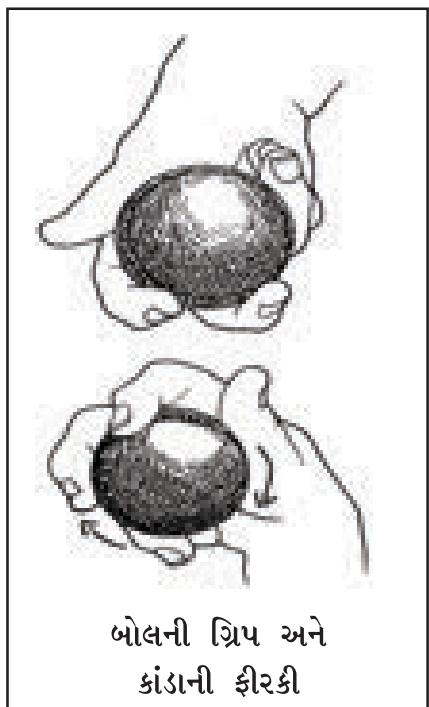
બોલિંગના પ્રકારો

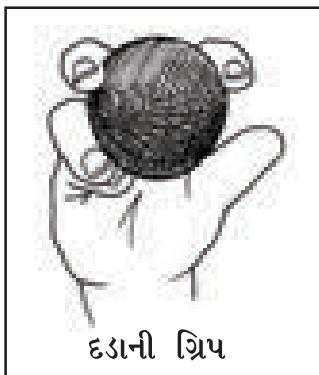
સ્પિનબોલિંગ

બોલર દ્વારા ઓછો રનઅપ લઈને નાખવામાં આવેલો દડો બોલરના હાથમાંથી છૂટીને પીચ પર પડ્યા પછી જમણી કે ડાબી બાજુ ગતિ કરે અને દિશા બદલે તેને સ્પિનબોલિંગ કહેવાય છે. સ્પિનબોલિંગ એ દડાની પકડ, આંગળીઓ અને કાંડાની કરામત છે. સ્પિનબોલિંગમાં લેગસ્પિન, ઓફસ્પિન, ગૂગલિ, ટોપ-સ્પિન વગેરે પ્રકારે દડાને સ્પિન કરવામાં આવે છે. દરેક સ્પિન પ્રકારમાં દડાની પકડ અલગ-અલગ હોય છે. સ્પિનબોલિંગના મુખ્ય પ્રકારો સમજાયે.

લેગસ્પિન (Leg-Spin)

લેગસ્પિન બોલિંગને લેગબ્રેક પણ કહેવામાં આવે છે. લેગસ્પિનમાં દડાની પકડમાં પહેલી, બીજી અને ત્રીજી આંગળીઓ દડાની સિલાઈ ઉપર રહે છે. કાંડાને સહેજ નમેલું રાખીને હાથનો પાછળનો ભાગ ઉપર તરફ રાખવામાં આવે છે. લેગસ્પિન બોલિંગમાં દડો પડ્યા પછી બેટ્સમેનની વિરુદ્ધ દિશામાં એટલે કે દડો લેગસ્ટમ્પથી ઓફસ્ટમ્પની દિશામાં ગતિ કરે છે. આ પ્રકારની બોલિંગ કરતી વખતે દડો છોડતાં કાંડાને જાટકો અને આંગળીઓ વડે ગતિસુમેળથી સ્પિન કરવામાં આવે છે.

ઓફસ્પિન (Off - Spin)

ઓફસ્પિન બોલિંગને ઓફબ્રેક તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. આ પ્રકારની બોલિંગમાં દડાને પહેલી આંગળીના નીચે વેદા સુધી સિલાઈ પર રાખીને તથા બીજી અને ત્રીજી આંગળીઓ બાજુ પર વિસ્તારીને દડાની સિલાઈ પર પકડ લેવામાં આવે છે. દડો છોડતી વખતે આંગળીઓ વડે દડાને ફેરવવાની અને કંડાનો યોગ્ય ઝાટકો આપવાની બાબત ખૂબ અગત્યની છે. આ પ્રકારની બોલિંગમાં દડો ટપ્પો પડ્યા પછી બેટ્સમેન તરફ એટલે કે ઓફસ્ટમ્પ તરફથી લેગસ્ટમ્પ તરફ ગતિ કરે છે.

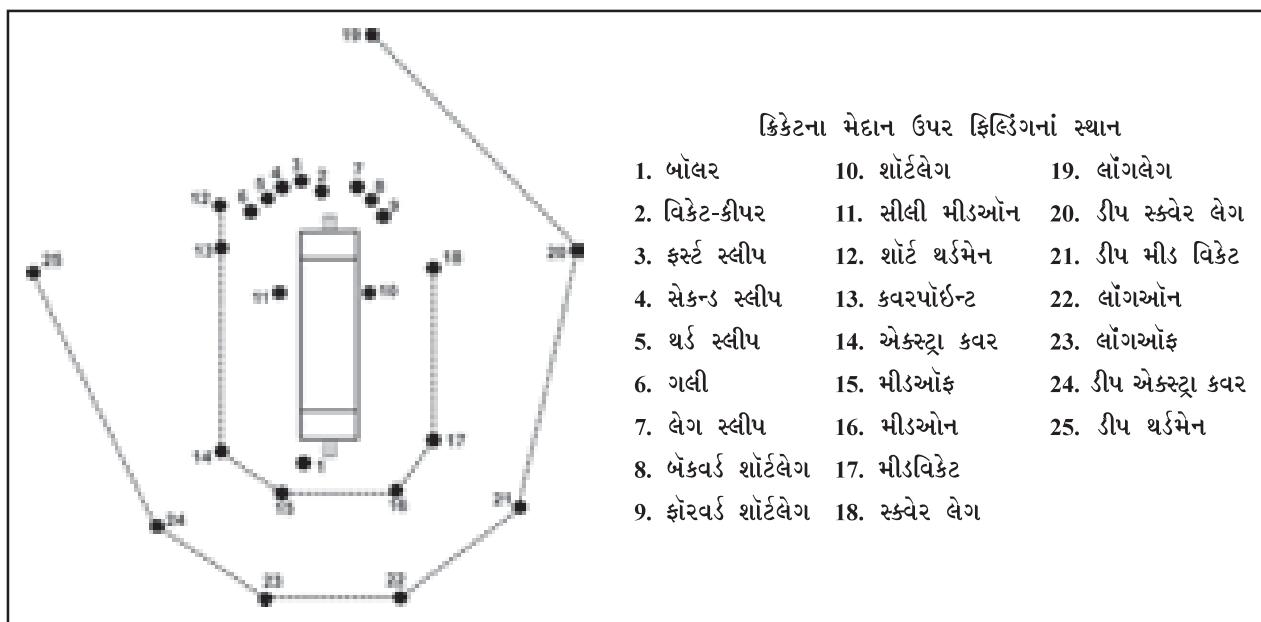
ફાસ્ટબોલિંગ (Fast-Bowling)

લાંબો રનઅપ લઈ દડાને ઝડપી ગતિ મળે તે રીતે નાખવાની કિયાને ફાસ્ટબોલિંગ કહેવાય છે. મુખ્યત્વે ઈન્નિંગની શરૂઆતમાં ફાસ્ટબોલિંગ નાખવામાં આવે છે. બોલની ઝડપ અને યોગ્ય દિશામાં દડો નાખવાથી વિકેટ મળવાની શક્યતા વધે છે. ફાસ્ટબોલિંગમાં સાતત્યપૂર્ણ લાંબો રનઅપ, કિઝ નજીક આવતાં તીવ્ર ઝડપે દોડ, હાથ અને કંડાની ત્વરિત કિયાઓ તથા દડાની ડિલિવરી વખતે સમગ્ર શરીરનો ધક્કો આપી શરીરનું સમતોલન જળવવાનું હોય છે.

ફાસ્ટબોલિંગમાં દડાની પકડ માટે પહેલી અને બીજી આંગળી સિલાઈની બાજુ પર તથા ત્રીજી અને ચોથી આંગળી બાજુ પર વિસ્તારીને દડાની પકડ લેવામાં આવે છે, તેમજ અંગૂઠાને સિલાઈ પર રાખવામાં આવે છે.

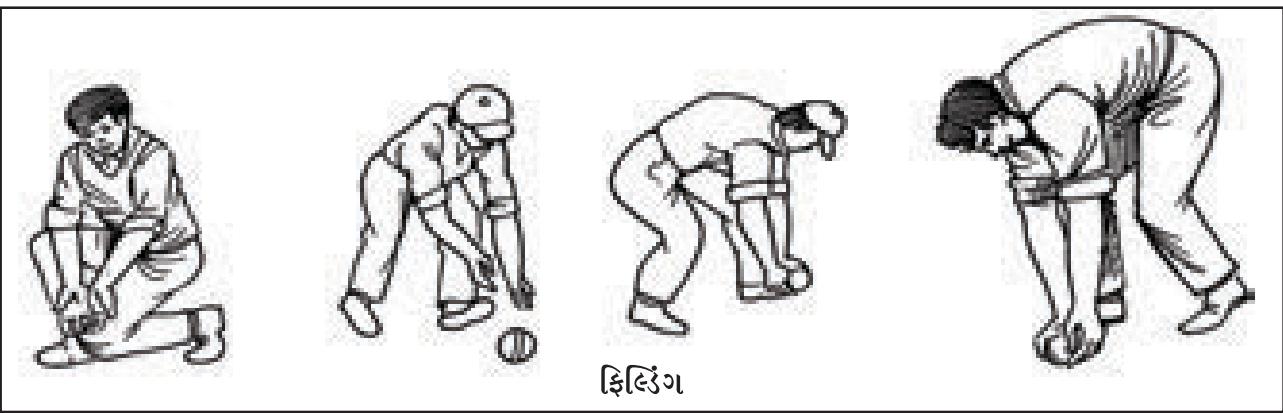
ફાસ્ટબોલરમાં શારીરિક તાકાત, સહનશક્તિ, દોડવાની ઝડપ, ચોક્કસતા, બુદ્ધિયતુર્ય, આત્મવિશ્વાસ અને મગજ ઉપરનો સંપૂર્ણ કાબૂ હોવો જરૂરી છે, બોલર ઈનસ્ટિંગ, આઉટસ્ટિંગ, યોર્કર, બાઉન્સર, ટ્રીમર, બીમર વગેરે પ્રકારે ઝડપી બોલિંગ કરીને ફાસ્ટબોલિંગમાં વૈવિધ્ય લાવી શકે છે.

ફિલ્ડિંગ (Fielding)

(1) દડાને અટકાવવો

બેટ્સમેને ફટકારેલા દડાને રોકવા માટે દડાની બરાબર સામે પહોંચી જઈ, આકૃતિમાં દર્શાવ્યા મુજબ અડધા બેસી જઈ, બંને હાથ આગળ તરફ લઈ જઈ સામેથી આવતા દડાને બંને હાથના પંજા ભેગા કરીને રોકો. દડાની ગતિ, દિશા વગેરે બાબતોને ધ્યાને લઈ દડાને રોકવાની સ્થિતિમાં ફેરફાર કરવો. નજીર હંમેશાં દડા ઉપર રાખવી.

ફિલ્ડિંગ

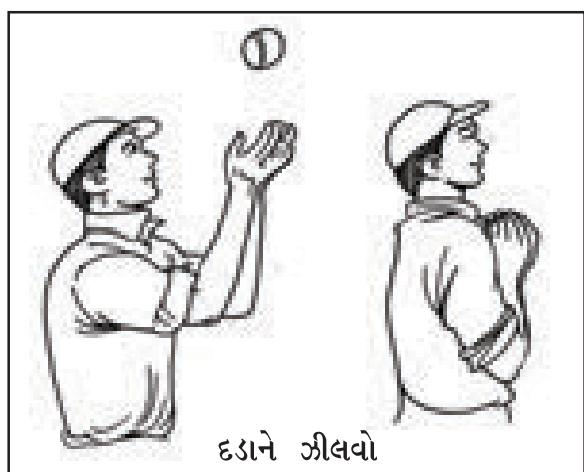
(2) દડાને ફેકવો (Throwing)

ફિલ્ડરે રોકેલા દડાને વિકેટ-કીપર તરફ અગર યોગ્ય સ્થળે ઝડપથી અને ચોક્કસ સ્થળે ફેકવો ખૂબ જ જરૂરી છે. દડાને ફેકતી વખતે શરીરનું સમતોલન અને ઝડપી નિર્ણયશક્તિ જરૂરી છે. દડાને ઝડપથી, રોકીને ફેકવા માટે કંડામાં, કોણીમાં અને ખભામાં નરમાશ હોવી જરૂરી છે.

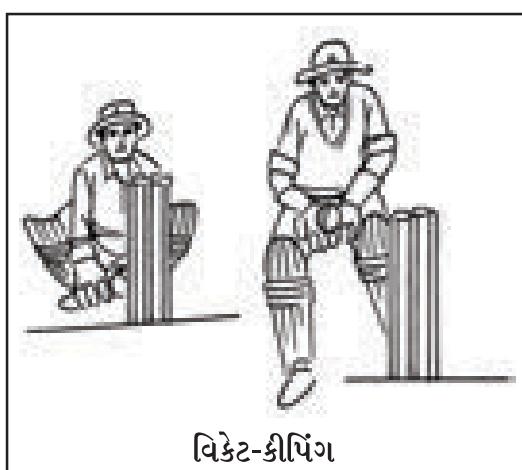
(3) દડાને જીલવો (Catching)

કેચિંગ (દડાને જીલવો) માટે બેટ્સમેને હવામાં ફટકારેલા દડાના અપેક્ષિત માર્ગમાં પહોંચી જઈ, દડાને બરાબર નીરખી બંને હાથની આંગળીઓ ફેલાવી કપ જેવો આકાર બનાવી દડાને જીલવો અને દડાના પ્રત્યાધાતને ઓછો કરવા દરો જીલેલી સ્થિતિમાં બંને હાથને સહેજ નીચે લાવવા. પરિસ્થિતિને અનુલક્ષીને દડાને જીલવાની શરીરની સ્થિતિમાં ફેરફાર કરવો. કિકેટની મૌચ્ય જીતવામાં આ કૌશલ્યનો ઘણો મોટો ફાળો રહે છે.

(4) વિકેટ-કીપિંગ (Wicket-Keepering)

દડાને જીલવો

વિકેટ-કીપિંગ

વિકેટ-કીપિંગ

કિકેટની રમતમાં વિકેટ-કીપિંગનું કાર્ય ઘણું મહત્વનું અને મુશ્કેલ છે. વિકેટ પાછળ જતા દડાને રોકવો, વિકેટ પાછળ ઉછળીને કે બેટનો સ્પર્શ થઈને આવતા દડાનો કેચ કરવો, બેટ્સમેન કિઝ છોડે, તો દડાને સ્તમ્ય કરીને તેને આઉટ કરવો, તથા રન લેતાં અટકાવવાનું કાર્ય વિકેટ-કીપરે કરવાનું હોય છે. ઝડપી બોલિંગ દરમિયાન વિકેટ-કીપરે વિકેટની પાછળ દૂર યોગ્ય જગ્યાએ સ્થાન લેવું. સ્પિનબોલિંગ વખતે વિકેટ-કીપરે વિકેટની પાછળ સ્તમ્ય નજીક સ્થાન લેવાનું હોય છે.

ફોલોઇંગ ઈન્ઝિંસ : જે ટીમ પ્રથમ બોટિંગ કરે છે, તે નિયમ પ્રમાણે રમતના તફાવતમાં હોય, તો પોતાના બાકી બેલાડીઓનો દાવ અનામત રાખી, સામા પક્ષને બોટિંગ લેવાની ફરજ પાડી શકે છે.

ડિક્લેરેશન : બોટિંગ લેતી વખતે ટીમ ગમે ત્યારે પોતાની ઈન્જિસને મેચ દરમિયાન બંધ કરી શકે છે. રમતનો પ્રારંભ, વિરામ અને અંત : અમ્પાયરના ‘લે’ શબ્દથી રમત શરૂ થશે અને ‘ટાઈમ’ શબ્દથી રમત બંધ થશે. નિયમ પ્રમાણે ભોજન અને ચાનો સમય આપવામાં આવશે.

મેચ બંધ કરતી વખતે અમ્પાયર સ્ટમ્પનાં ચકલાં ઉપાડી લઈ ‘ટાઈમ’ શબ્દ બોલશે.

સ્કોરિંગ : સ્કોરિંગબુકમાં નિયમ પ્રમાણે સ્કોરર આઉટ, રન, દાની વિગત વગેરેની નોંધણી કરશે.

બાઉન્ડ્રી : નિયત કરેલ હુદની (બાઉન્ડ્રીલાઇન) બહાર દરો જતાં બોટિંગ પક્ષને એકસાથે 4 રન મળે છે. તેને બાઉન્ડ્રી કહે છે. પીચ પડ્યા સિવાય દરો હવામાં બાઉન્ડ્રીની હદ ઓળંગે, તો તે 6 રન બોટિંગ પક્ષને મળે છે.

લોસ્ટ બોલ : જો રમત દરમિયાન દરો ખોવાઈ જાય, તો ‘લોસ્ટ બોલ’ કહેવાય છે.

ઓવર : એક છેડાથી છ દડા પૂરા થતાં ઓવર પૂરી થાય છે અને બીજે છેડાથી ગોલંદાજ ગોલંદાજ શરૂ કરે છે. દરેક બોલરે છ દાની ઓવર પૂરી કરવાની રહે છે. (સિવાય કે તે ઘાયલ થાય.)

ટેડ બોલ : જ્યારે દરો વિકેટ-કીપરના હાથમાં સ્થાયી થાય કે બેટ્સમેન આઉટ થાય ત્યારે દરો ‘ટેડ બોલ’ ગણાશે.

નોબોલ : દરો નિયમ પ્રમાણે ન ફેંકાય તો તે ‘નોબોલ’ ગણાશે. માત્ર ‘નોબોલ’ થવાથી દરો ‘ટેડ બોલ’ થતો નથી બેટ્સમેન ‘નોબોલ’ને રમી શકે છે તથા રન લઈ શકે છે. તેમજ ‘નોબોલ’ના સંજોગોમાં બોટિંગ કરનાર ટીમને વધારાનો એક રન આપવામાં આવે છે. ‘વનડે’ અને ‘ટ્રેન્ટી-ટ્રેન્ટી’ મેચમાં ‘નોબોલ’ જાહેર કરાય, ત્યારે બોટિંગ કરનાર ટુકડીને એક ફિલીટ મળે છે.

વાઈડ બોલ : બેટ્સમેન પહોંચી ન શકે તેવા દાને ‘વાઈડ બોલ’ કહે છે. વાઈડ બોલના બદલામાં પણ બોટિંગ કરનાર ટીમને એક વધારાનો રન મળે છે. માત્ર વાઈડ બોલના સંકેતથી દરો ટેડ થતો નથી. વાઈડ બોલથી થતા રન ‘વાઈડ બોલના રન’ ગણાય છે.

બાય અને લેગબાય : દરો બેટ્સમેનને સ્પર્શ કર્યા સિવાય વિકેટની પાછળ જાય, તો તેનાથી થતા રન ‘બાયના રન’ ગણાય છે. અને હાથના પંજા સિવાય શરીરના કોઈ ભાગને સ્પર્શ કરી દરો વિકેટ પાછળ જાય, તો તેનાથી થતા રન ‘લેગબાય રન’ ગણાય છે.

વિકેટ પડવી : જ્યારે દાની અગર બેટ્સમેનથી વિકેટ અગર ચકલાં પડી જાય છે, ત્યારે ‘વિકેટ પડી’ ગણાય છે.

પોપિંગકિઝની બહાર જવું : જ્યારે બેટ્સમેનનું બેટ અગર શરીરનો સંપર્ક પોપિંગકિઝની અંદર ન રહે, ત્યારે તે પોપિંગકિઝની બહાર છે તેમ ગણાય.

બોલદાઉટ : જ્યારે દરો બેટ્સમેનના બેટને અગર શરીરને સ્પર્શ કરીને સીધો વિકેટમાં અથડાય ત્યારે ‘બોલદાઉટ’ ગણાય છે.

કોટઆઉટ : ‘જો દરો બેટ્સમેનના બેટના અગર કાંડા સિવાય હાથના ફટકાથી ઉછળી કોઈ પણ ફિલ્ડરના હાથમાં જિલાઈ જાય, તો બેટ્સમેન ‘કોટઆઉટ’ ગણાય છે.

બોલનો હાથથી સ્પર્શ કરવો : જો કોઈ પણ બેટ્સમેન સામા પક્ષની વિનંતી સિવાય રમતમાં રહેલ દાને હાથથી સ્પર્શ કરે તો ‘હેન્ડલ ધી બોલ’ માટે આઉટ ગણાશે.

દાને બે વાર ફટકારવો : બેટ્સમેન દાને એક વાર અટકાવી ફરી પાછો વિકેટ તરફ જતા દાને અટકાવવા બેટ અગર શરીરના અન્ય ભાગનો ઉપયોગ ન કરતાં હાથથી અટકાવશે, તો ‘હિટ ધી બોલ ટ્વાઈસ’ માટે આઉટ ગણાશે.

હિટ ધી વિકેટ : જો બેટ્સમેન દાને ફટકારવા જતાં વિકેટ પાડી નાંખે તો ‘હિટ ધી વિકેટ’ આઉટ ગણાશે.

એલ.બી.ડબલ્યુ. : જો બેટ્સમેનના હાથના કાંડા કે પંજા સિવાયનો અન્ય ભાગ બંને વિકેટની વચમાં હોય અને દરો પહેલાં બેટ સાથે અથડાયેલ ન હોય અને શરીરને અડકે તો અમ્પાયર ‘એલ.બી.ડબલ્યુ.’ ગણી બેટ્સમેનને આઉટ આપશે.

ઓફ્સ્ક્રિપ્ટિંગ ધી ફિલ્ડ : જો બેટ્સમેન કોઈ ફિલ્ડરને તેના કાર્યમાં અડયાણ ઊભી કરે, તો ‘ઓફ્સ્ક્રિપ્ટિંગ ધી ફિલ્ડ’ માટે આઉટ આપી શકાય.

રનઆઉટ : જો કોઈ બેટ્ટસમેન પોપિંગકિઝની બહાર હોય અને સામા પક્ષનો ખેલાડી તેની વિકેટ પાડી નાંખે, તો તે ‘રનઆઉટ’ ગણાય.

સ્ટમ્પઆઉટ : દાને રમવા જતાં બેટ્ટસમેન પોપિંગકિડની બહાર નીકળી જાય અને વિકેટ-કીપર તેની વિકેટ પાડી નાંખે, તો તે ‘સ્ટમ્પઆઉટ’ ગાણાય.

स्वाध्याय

1. નીચે આપેલા પ્રશ્નોના વિસ્તૃત જવાબ લખો :

- (1) કિકેટની રમતમાં બેટની પકડ, સ્ટાન્સ અને બેકલિફ્ટની સમજૂતી આપો.
 - (2) ફાન્ટફૂટ સ્ટ્રેટરાઈવ અને બેકફૂટ ટ્રાઈવ વિશે વિગતવાર જડાવો.
 - (3) ડિલિવરી (બોલર દ્વારા બોલિંગ કરતી વખતે દઢો ફેંકવાની હિયા)ની કિયાનાં પગથિયાં સમજાવો.
 - (4) લેગસ્પિન બોલિંગ વિશે સવિસ્તાર સમજૂતી આપો.

2. નીચેના પ્રશ્નોના એક-બે વાક્યોમાં જવાબ લખો :

- (1) કિકેટના બોટની લંબાઈ, પહોળાઈ જણાવો.
 - (2) વિકેટ (પીચ) ઉપર સામસામે છેડે ખોડવામાં આવેલા સ્ટમ્પ્સ વચ્ચેનું અંતર જણાવો.
 - (3) વનડે મેચ કેટલી-કેટલી ઓવરની રમાડવામાં આવે છે ?
 - (4) ટ્યુનટી-ટ્યુનટી મેચમાં દરેક ઓવરમાં કેટલા દા નાખવામાં આવે છે ?
 - (5) ફાસ્ટબોલિંગ દરમિયાન વિકેટ-કીપર મેદાન ઉપર ક્યાં સ્થાન લે છે ?

4. આપેલા વિકલ્પોમાંથી સાચો વિકલ્પ જગ્યાવી ઉત્તર લખો :

प्रवृत्ति

- વિદ્યાર્થીઓ પાસે કિકેટના મેદાનનું અંકન કરાવવું.